

Kari Rintakoski

Loppuraportti opinnoista Etelä-Kalifornian yliopistossa lukuvuonna 2012 - 13

Osallistuin lukuvuonna 2012 - 13 University of Southern Californian (USC) Annenberg School of Communication and Journalismin Master of Arts of Specialized Journalism –koulutusohjelmaan (MSJ) erikoistumisaiheenani globalisaatio. Lopputyöni oli pohjoismaisille lukijoille suunnattu aikakauslehtiartikkeli, joka kertoo kuinka Kalifornian jättiläismäiset vesiprojektit eivät kohta enää riitäkään sammuttamaan Etelä-Kalifornian autiomaihin rakennettujen kaupunkien ja viljelmien janoa.

Etelä-Kalifornian yliopisto on maineikas ja varakas yksityinen oppilaitos, minkä arvo Kalifornian osavaltion vuosia jatkuneessa talouskriisissä on suuri. Opiskelu USC:ssä on kallista, ja ilman Helsingin Sanomain Säätiön huomattavaa panosta opintovuoteni Los Angelesissa ei olisi ollut mahdollinen. Tästä suuri kiitos säätiölle.

MSJ-ohjelma on Master of Arts –tutkintoon johtava, jo ammatissa toimiville tai hiljan valmistuneille journalisteille suunnattu ohjelma. Lukuvuonna 2012-13 mukana oli monipuolinen joukko yhdysvaltalaisia ja kansainvälisiä opiskelijoita, jotka jakautuivat yleisen ja Arts-puolen opiskelijoihin.

Opinnot alkoivat jo kesälukukaudella elokuisella alokasleirillä (boot camp), joka oli nimensä mukainen, työntäyteinen kaksi- ja puoliviikkoinen tehojohdatus multimediatyöskentelyyn ja losangelesilaiseen toimintaympäristöön. Järjestettyä ohjelmaa riitti aamuharjoituksesta iltakuuteen, minkä jälkeinen aika kului kotitehtävissä. Tehtävää riitti myös viikonlopuille. Haittapuolena tuollaisessa kovin täyteen ahdetussa ohjelmassa koin sen, että aikaa uusien asioiden varsinaiselle omaksumiselle ei jäänyt, kun jo piti saada seuraavat uudet asiat tehtyä. Samanlainen tahti jatkui läpi koko lukuvuoden. MSJ-ohjelma on kunnianhimoinen kokonaisuus, jonka pulmana pidän pyrkimystä tehdä liian paljon liian lyhyessä ajassa. Tutkinnon suorittaminen edellyttää neljää kurssia kummallekin lukukaudelle, minkä ohella laaditaan Master's Thesis –lopputyö, joka MSJ-ohjelmassa on muodoltaan ”huomattava journalistinen tuotos”. Kurssien lukumäärä ei ehkä näytä liian suurelta, mutta oman kokemukseni mukaan niistä kaikista suoriutuminen tyydyttävästi on perin, perin haastavaa. Samaa kertovat aiempien vuosien stipendiaattien blogit.

Toinen suuri pulma on se, että opintojen sisällöstä on ennakkoon vaikea saada selvää kuvaa. Tulevien Annenberg-stipendiaattien on opintojaan suunnitellessaan hyvä tiedostaa, että niihin saa kuulua enintään kaksi ns. 400-tason kurssia. Muiden kurssien on löydettävä 500- tai ylempältä tasolta. Siten hyvin suuri joukko kiintoisia opintoja on poissa valikoimista, vaikka MSJ:läisille on periaatteessa avoinna koko yliopiston tarjonta. Näin ainakin lukuvuonna 2012 - 13. Kurssiluettelo listaa kaikki kurssit, mutta järjestettävien kurssien lista onkin suppeampi. Suurimmasta osasta ei ennakkoon ole tarjolla juurikaan muita tietoja kuin kurssin

nimi, opettaja sekä aika ja paikka. Näissä asioissa kannattaa ehdottomasti olla yhteydessä ohjaavaan professoriin jo kotimaasta käsin.

Opintoja suunnitellessaan on hyvä tiedostaa lisäksi se, että MSJ-tutkinnon suorittaminen edellyttää arvosanojen pitämistä keskimäärin sellaisella tasolla, että niistä laskettava kumulatiivinen GPA-keskiarvo on vähintään 3,00. Se tarkoittaa keskimäärin B:n arvosanoja asteikolla A-C. Alempiakin on olemassa, mutta niitä ei liian kehnoina oteta laskuihin.

Meidän kansainvälisten opiskelijoiden kannalta moni asia olisi ehkä ollut selvempi, jos meille olisi järjestetty jonkinlainen orientaatio opintoihin ja byrokraatiaan USC:ssä. Sellainen on yliopiston sääntöjen mukaan kaikille kansainvälisille opiskelijoille pakollinen, mutta meillä MSJ:läisillä sen oli määrä kuulua kesän alokasleiriin. Käytännössä sellaista sisältöä tuohon pariviikkoiseen ei kuitenkaan kuulunut.

Omat opintoni koostuivat laajasta valikoimasta päällisin puolin eri alojen kurseista, jotka kuitenkin kokonaisuutena antoivat näkökulmaa kiihtyvään globalisaatioon ja journalismiin. Syyslukukaudella suoritin kurssit Chinese Media and Society, Politics of Resources and Development, News Media and the Foreign Policy Process ja Specialized Journalism: Reporting Decisions. Näistä viimeksi mainittu oli pakollinen kaikille yleisen linjan MSJ-opiskelijoille.

Opinnot omilla kursseillani koostuivat tyypillisesti luennoista ja muutamasta, parinkolmen tuhannen sanan taikka 10 - 20 liuskan tutkielmasta. Lisäksi luettiin iso määrä kirjallisuutta ja muuta materiaalia, keskusteltiin näistä, kirjoitettiin blogeja, tehtiin muita tehtäviä sekä jokin show and tell -tyyppinen esitys tai ryhmätyö.

Opettajien kunniaksi on sanottava, että he ovat järjestään kovatasoisia ja varsinkin journalismin puolella monet hämmäntävän monipuolisen ja laadukkaan uran tehneitä, kokeneita henkilöitä. He ovat myös helposti lähestyttäviä ja innokkaita opastamaan neuvoja kysyvää opiskelijaa. Poissa ovat joitakin suomalaisprofessoreita riivaavat turhantärkeys ja torjuva pätemisentarve.

Kevätkaudella suoritin kurssit Specialized Journalism: Reporting on Globalization; Social Responsibility of the News Media; Communication, Values, Attitudes and Behavior ja Monetization and the New Media. Näistä viimeksi mainittu oli pakollinen kaikille MSJ:läisille, mitä kaikki - minä mukaan lukien - eivät toteutetun muotoisena pitäneet hyödyllisenä.

Joukkoviestinnän murros on Yhdysvalloissa pidemmällä kuin meillä Suomessa, ja toimittajien työmarkkinat ovat vaikeat. Perinteisiä työsuhteita perinteisissä tiedotusvälineissä on tarjolla niukasti, ja työllistyminen edellyttää yrittäjä- ja myyntihenkistä joustavuutta. Siten Monetization and New Media -kurssi pyrki antamaan eväitä paikkaansa työmarkkinoilla etsiville toimittajille. Tässä tarkoituksessa kurssilla piti keksiä jokin liikeidea, jonka avulla journalistisella

sisällöllä voisi tehdä rahaa. Tätä liikeidea sitten kehitettiin läpi koko kevään, kunnes loppuhuipennuksena se yritettiin myydä rahoittajina esiintyvälle, kevään puhujavieraista koostuvalle raadille. Esikuvana tässä leikissä oli television Shark tank -ohjelma.

Tärkeä osa Monetization-kurssia olivat jokaviikkoiset vierailevat luennoitsijat, jotka edustivat viestinnän kentän laajaa kirjoa Los Angeles Timesin maksumuurista sosiaaliseen tanssi-dj-sovellukseen. Journalismiin, juttujen tai kuvien sijaan kurssilla puhuttiin "sisällöstä" ja siitä, kuinka sen ympärille voidaan "uudessa mediassa" rakentaa rahantekomekanismeja. Tämän seurauksena "sisällöksi" kelpasi melkein mikä tahansa viestintä ja itse journalismi ajautui sivuraiteelle.

Itse vieraiden viesti oli lohduton. Sisällön ostajia ja sisällön tuottajia yhteen tuovan markkinapaikan edustaja kertoi, että Intelin ja Chevronin kaltaiset yritysajat ovat huomanneet kaipaavansa sisältöä verkkopalveluihinsa. Sen vuoksi kirjoittajille, jotka eivät pidä tärkeänä minkä tuotemerkin alla heidän tuotteensa julkaistaan, on kysyntää. Meillä Suomessa tuollaisesta on totuttu puhumaan markkinointiviestintänä. Kurssia vetävät professorit kuitenkin kehottivat kaikkia rekisteröitymään tuon markkinapaikan listoille. Mielestäni lähestymistapa on vähintäänkin pulmallinen, kun kuitenkin journalismikoulusta on kyse.

Yhteenvetona opintovuodesta jäi kahtalainen tunne. Toisaalta opetus oli korkeatasoista ja antoisaa sekä hyödyllistä. Toisaalta opinnoista olisi saanut huomattavasti enemmän irti, jos aikaa olisi ollut myös asioiden omaksumiselle. Nykyisellään MSJ-ohjelmasta riittäisi tehtävää vaivatta kahdellekin lukuvuodelle.